

متن پرسش

با سلام: سوالم در خصوص رویکرد خلیفه دوم نسبت به معاویه است و این که چگونه زمینه سازی فراهم شد تا خاندانی که دشمن درجه یک اسلام بودند در نهایت تعجب خلیفه مسلمانان شدند. روایات زیادی در مورد مذمت آل ابوسفیان داریم و این که حکومت بر آنها حرام است و این که اگر معاویه را در بالای منبر دیدید او را بکشید. اما با این حال خلیفه اول پس از فتح شام یزید بن ابوسفیان که مورد لعن پیامبر بود را حاکم اونجا کرد و خلیفه دوم معاویه رو بعد از مرگ برادرش حاکم کرد. رسول جعفریان تو کتاب تاریخ سیاسی اسلام می نویسد خلیفه دوم با این که نسبت به کارگزارانش سخت گیری زیادی داشت اما در خصوص معاویه این گونه نبود و به نظر من همین باعث شد معاویه در شام قدرت پیدا کنه و بعدا ادعای خلافت بکنه و اون فجایای بعدی که بنی امیه مرتکب شدند رقم بخورد. لطفا در خصوص هدف خلیفه دوم از این کار (گذاشتن معاویه به عنوان حاکم شام و بازخواست نکردنش) توضیح بدید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: از همان ابتدا جریان سقیفه برای ادامه‌ی خود چون پایگاه مردمی نداشت و یک جریان حزبی بود، مجبور بود به امویان به سرکردگی ابوسفیان باج بدهد و لذا نمی‌توانست نسبت به معاویه سخت‌گیری کند و این در مورد هر جریان غیر مردمی در همه‌ی تاریخ صادق است. داستان باج‌دهی جریان سقیفه به امویان را در لابه‌لای تاریخ دنبال کنید. موفق باشید